

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਡਲੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਸਰਵੈਂਟ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹੜਾ ਦੰਡ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਵੀ ਦੰਡ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਣੇਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਬਲਕਿ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਏਗਾ ਸਭਦੇ ਕੋਲ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਉਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਕੋਲ। ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸਦਾ ਰਾਜ ਸੀ? ਇਹ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੇਵਿਨ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਜਾਂ ਹੇਵਿਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਫੇਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਓਪੀਨੀਅਨ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ ਟੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੰਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਆਫੀਸਰਸ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਓਪੀਨੀਅਨ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ। ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਜੋ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਹ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਲਵਾ ਦੇਣ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਾਲੇ ਟਾਈਮ ਲਗੇਗਾ। ਇੰਨੀ ਜ਼ਲਦੀ ਨਰਮ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੈਡਰੇਜ਼ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਰੈਵੇਲਿਊਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹਾਂ, ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਬੇਲੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਰਨਰਸ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖਣ। ਵਿਜੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖ਼ਿਆਲ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਅਸੀਂ ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ.....ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੋ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਿਪਟੀ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ ਓਪਨਿੰਗ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਕੇ ਦੱਸਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਚਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜਚਣ ਦੀ। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਜਚੇਗੀ ਤਾਂ ਕੱਲ ਜਚੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਹੋਰ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਧੰਧਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਲੇ, ਖ਼ਰਚਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਤਾਂ ਕਦੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ਰਚੇ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਲੱਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ

ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਟਾਈਮ ਮੁਕਰਰ ਕਰੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸੇ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਡੀ ਖ਼ਰਚਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਕਸਿੰਗ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਆਏ “ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ” ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.....। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਗੈਡਲੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਉਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜੇ। ਇਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਗੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹਰ ਕਲਪ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਫ਼ਲਾਣੇ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਉਦੋਂ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਝੱਟ ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਯੋਗ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਵਿੱਚ ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਤਲਵਾਰ 10 ਰੁਪਏ, ਉਹੀ ਤਲਵਾਰ 50 ਰੁਪਏ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਇਵੇਂ, ਕੱਲ ਭਾਰਤ ਇਵੇਂ ਬਣੇਗਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਮ ਸੀ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ। ਹੁਣ ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਬਾਂਦਰ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਪੂਜਾਰੀ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਫੇਰ ਜੋ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਕੇ ਲੁੱਟਿਆ। ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦਾ ਮੁਲਕ ਹੈ ਕਲਕੱਤਾ। ਇਸਨੂੰ ਚੌਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਵੇਗਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡਿੱਗਾ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਲੋਕ ਕੰਠ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ - ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ। ਕੋਈ ਮੱਠ - ਪੰਥ ਵਾਲਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਬਗ਼ੈਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸੱਕਣਗੇ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫ੍ਰੀਮ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੀਟੀ ਮਾਰੂ ਤੋਂ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਓ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਕਸ਼ਤਰੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੂਰਜਵੰਸੀ - ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਆਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੈਰੇਕੁਰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੈਰੇਕੁਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ.....ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਰੇਕੁਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਕਤ ਚੰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੈਂ - ਸੈਂ ਕਰੋ ਸਿੰਗਾਰ.....। ਇਹ ਬਾਬਾ ਗਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਚਲਨ ਰੱਖੋ, ਕਰੇਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭੱਕਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਕਰੇਧ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਕਦੀ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਰਿਫਾਇਨ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਐਕਟ ਚੰਗੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਹਾੜੀ ਟੁੱਟੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ। ਨਾਟਕ ਵੇਖੋ, ਮਹਿਲ ਟੁੱਟੇ ਫੇਰ ਨਾਟਕ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰੇਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਅਤੇ

ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਅਸੀਂ ਸੇ ਕਸ਼ਤਰੀ.....ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਧੰਧਾ ਛੱਡੋ। ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਾਓ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਿੰਨੇ ਕੀਤੀ? ਖਵਈਆ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜ਼ ਇਜ਼ ਸੇਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰੂਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਥੇ ਪੈਰ ਪੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਪ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ਼ਰੀਬ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗਾ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਂ, ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ।
2. ਇਸ ਬਣੇ - ਬਣਾਏ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਐਕੁਰੇਟ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਐਕਟ ਹੋਈ ਫੇਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਸਦਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ।
ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਸੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਬਣ, ਯਾਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਮਿਲੇ ਹਨ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਿੰਨਾ ਦਾਨ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਭਰਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਲਾਸ਼੍ਰ ਸ੍ਰੇਜ਼।
